

РЕШЕНИЕ

№ 90

гр. Шумен, 31.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН, СЪСТАВ II, в публично заседание на
петнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мариана Ив. Г.

Членове: Светлин Ем. Стефанов
Румяна В. Райкова

при участието на секретаря Геновева П. Стоева
в присъствието на прокурора М. Й. С.
като разгледа докладваното от Мариана Ив. Г. Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20233600600072 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 341 от НПК.

С присъда № 54/01.11.2022г. постановена по НОХД № 2281/2021г.
Шуменският районен съд:

Признал подсъдимата Й. И. П. ЕГН *****, за виновна в това, че
при условията на продължавано престъпление /с няколко деяния/, в периода
от 14.02.2019 г. до края на м. април 2019 г. на ***** в гр. Шумен, в съучастие
като съизвършител при част от деянието със С.С.П. от гр. Шумен/ починал на
04.05.2019г./, самоволно, не по установения от закона ред и в немаловажни
случаи, осъществила едно оспорвано от други лица - Б.К.П., З.И.З. /починал
на 24.02.2019 г./ и съпругата му Р.В.З. Г.И.А. и М. И. Н. - собственици на
жилища и живущи в жилищна сграда на *****, свое предполагаемо право, а
именно правото на ползване на подход от 25 кв.м., който е част от съсобствен
парцел УПИ III- 2527,2528 от кв. 120 по действащия регулационен план от гр.
Шумен /ПИ с идентификатор *****/ и който подход бил предоставен в дял за
реално ползване на собствениците на жилища в жилищна сграда на *****,
съгласно решение от 01.03.1971 г. по гр. д. № 936/1970 г.,на Шуменския
народен съд, влязло в сила на 19.05.1971 г., като извършила следното:

- На 14.02.2019 г. сама премахнала метална оградна врата, поставена в началото на подхода и предприела разбиване на бетонна настилка положена около главна ревизионна шахта, находяща се в подхода;
- На 04.03.2019 г. в съучастие като съизвършител със С.С.П., както и при условията на посредствено извършителство чрез лицето А.А. Т. от гр. Шумен и отново в съучастие като съизвършител със С.С.П., изградила кофраж и бетонов /циментов/ праг - бордюр с височина от 6 см до 12 см в различните си части около главната ревизионна шахта, чрез което се възпрепятствало преминаването на автомобили през подхода;
- В периода от 14.02.2019 г. до края на м. април 2019 г., на няколко пъти, в съучастие като съизвършител със С.С.П., натрупала различни вещи в подхода, които възпрепятствали свободното преминаване през подхода, поради което и на основание чл.323, ал. 1 от НК, вр. чл.20, ал. 2 от НК, вр. чл.26, ал. 1 от НК, вр. чл.55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК, вр. чл.42а, ал. 2, т. 1 и т. 2 от НК, ѝ наложил наказание „Пробация“ със следните пробационни мерки:

- Задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от 6/шест/месеца, с периодичност два пъти седмично;

- Задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от 6 /шест/ месеца;

На основание чл.55, ал. 3 от НК, не наложил предвиденото по-леко наказание „глоба“.

На основание чл.189, ал.3 от НПК осъдил Й. И. П. да заплати по сметка на Районен съд Шумен направените деловодни разноски в размер на 390.00/триста и деветдесет/ лева.

На основание чл.189, ал.3 от НПК осъдил Й. И. П. да заплати по сметка на ОД на МВР Шумен направени деловодни разноски направени по ДП № 180/2019 г. по описа на РУ - Шумен, в размер на 1970 /хиляда деветстотин и седемдесет/ лева.

В Окръжен съд – гр.Шумен е депозирана въззивна жалба от адв. М. М. от САК, в качеството му на защитник на подсъдимата. С жалбата се прави искане за отмяна на първоинстанционния съдебен акт и постановяване на нова присъда, с която подс. Й. П. да бъде оправдана. Изразява се становище, че са събрани доказателства оневиняващи подзащитната му по всички пунктове на обвинението.

С допълнението към жалбата се излага становище за неправилност и незаконосъобразност на атакуваната присъда. Излага се довод, че установената от районния съд фактическа обстановка не отговаря на действителната такава, изведена въз основа на едностранчиво възприемане на доказателствата по делото. Акцентираща и върху показанията на двамата от свидетелите – Св.Сл. и Хр.Х.. Излага твърдение и наличие на съществени непълноти в мотивите, равняващи се на липса на мотиви. Подробно развива и този довод. Счита, че мотивите освен непълни са и вътрешно противоречиви, не е обсъждан целият доказателствен материал и в този смисъл е налице съществено нарушение на процесуалните правила, като самостоятелно основание за отмяна на съдебния акт.

В съдебно заседание представителят на ОП-Шумен заема позиция за правилност и законосъобразност на атакувания съдебен акт, съответно за неоснователност на въззивната жалба. Счита, че по делото са събрани достатъчно доказателства, които обосновават извода, че престъплението, за което е повдигнато обвинение на подсъдимата е извършено и от обективна и субективна страна. В пледоарията си, прокурора акцентира върху „спорните“ моменти, като детайлно анализира фактите и доказателствата в хронологичен ред. Предлага присъдата да бъде потвърдена, като намира, че районния съд правилно е отчел всички обстоятелства при определяне на вида и размера на наложеното наказание.

Защитата в лицето на адв. М. от САК моли съда да уважи така депозираната въззивна жалба. Подробно развива доводите изложени в нея и допълнението. Моли подсъдимата да бъде оправдана и алтернативно присъдата отменена и делото върнато за ново разглеждане на районния съд.

Подсъдимата, редовно призована, се явява лично. Изразява съгласие с изложеното от нейния защитник. Твърди, че не е направила нищо и нищо не знае, като за документите се е грижел преживе съпругът и, а тя единствено се грижила да посреща и нахрани работниците. В последната си дума твърди че не е виновна и моли да бъде оправдана.

Въззивната инстанция при проверка на присъдата, обсъди изложените доводи и като провери същата изцяло съгласно изискванията на чл. 313 - 314 от НПК установи предпоставките за прилагане на чл. 338 във вр. с чл. 334 т. 6 от НПК.

Производството през първоинстанционния съд е протекло по общия процесуален ред. Въз основа на събраните поделото доказателства районния съд е установил следната фактическа обстановка:

Подсъдимата Й. П. и нейният съпруг Св. П. /починал на 04.05.2019г./ били собственици в режим на съпружеска имуществена общност, по силата на Нотариален акт за покупко - продажба № 131 от 22.09.1995г., на първи жилищен етаж от двуетажна масивна жилищна сграда и съответните идеални части от общите части на сградата, ведно с 4/5 идеални части от дворно място, в което била построена жилищната сграда, а именно от дв. пл. № 2527 в кв. 120 по плана на гр. Шумен, което дворище съдържало 210 кв.м. Имотът се намирал на ***** в Шумен. Впоследствие по силата на Нотариален акт за покупко - продажба № 174 от 06.12.2000г., те станали собственици и на втория жилищен етаж от двуетажната масивна жилищна сграда и барака, заедно с 1/5 идеална част от дворното място, в което били построени, с площ 210 кв.м., съставляващо имот пл. № 2527, за който имот заедно с имот пл. № 2528, бил отреден парцел III - 2527, 2528. Така П. и съпругът й били собственици на дворното място от 210 кв.м. от имот №2527, включен в съсобствен парцел УПИ № III - 2527,2528 от кв. 120 по плана на гр. Шумен с обща площ 730 кв.м. и с идентификатор *****. В съседство с имота на подсъдимата и съпруга и имало построена през 70 - те години на миналия век масивна четириетажна жилищна сграда, като имотът също бил включен в УПИ № III - 2527, 2528 от кв. 120 по плана на Шумен с обща площ 730 кв.м. Четириетажната сграда /кооперация/ се водела на адрес ***** №4А в Шумен и била с идентификатор *****.3. Там живеели пострадалите Б.К.П., З.И.З. /починал на 24.02.2019г./ и съпругата му Р.В.З. и Г.И.А.. Пострадалата М. И. Н. - дъщеря на Г.А., живеела в гр. Варна, но често посещавала майка си в гр. Шумен и била собственик на жилището в кооперацията, в което живеела майка й.

С Нотариален акт за покупко - продажба на недвижим имот № 39, пострадалият Б.П.. съвместно с покойната си съпруга, продал на сина си Е.П. собствения си недвижим имот, а именно - първи жилищен етаж с принадлежаща изба и таванско помещение, ведно с 0.2321 от общите части сградата, построена в парцел III - 2527, 2528 в квартал 120, който парцел бил съсобствен, целият от 511 кв.м., по плана на Шумен, като Първанов запазил с

тази сделка правото си на ползване и обитаване на имота докато е жив.

3.3. /починал на 24.02.2019г./ притежавал трети жилищен етаж, изба, гараж и таванско помещение, ведно 0.2663 идеални части от общите на сграда, находящи се в дв.пл. № 2527,2528, за който бил отреден съсобствен парцел III в квартал 120 по плана на Шумен, по силата на Нотариален акт № 44, том II, дело 1324/1992г. от 25.06.1992г. Той бил признат за собственик и на недвижим имот - 176,33/739 идеални части от поземлен имот с идентификатор ***** с площ от 739 кв.м. по кадастралната карта на гр. Шумен с административен адрес в гр. Шумен, ***** с Нотариален акт за собственост № 19, том II, рег. № 1036, дело № 106/2016г. от 12.02.2016г., като съответно след смъртта му същият бил наследен от своята съпруга Р.В.З. и своите низходящи.

М. И. Н. била собственик, по силата на Нотариален акт за покупко-продажба № 43, том V, рег. № 18007, дело № 733/15.10.2007г. на недвижим имот, продаден ѝ от родителите ѝ Г.И.А. и И.Д.А., а именно: четвърти жилищен етаж, ведно с изба и таванско помещение, ведно 0.2359 идеални части от общите части на сградата, находяща се в дв.пл. № 2526 и 2528, за който е отреден съсобствен парцел III в кв. 120 по плана на гр. Шумен, попадащ в сграда *****.3, в поземлен имот ***** по Кадастралната карта на гр. Шумен, с административен адрес *****, заедно с 1/3 идеална част от описаното дворно място, в което е построена сградата, представляващо поземлен имот *****, с площ 760 кв.м. Г.И.А. си запазила при сделката правото на ползване на имота докато е жива.

Съгласно описаното по горе, към 2019г., Й. П. и нейният съпруг, както и лицата, които притежавали имоти в четириетажната кооперация, реално били съсобственици на недвижим имот, представляващ дворно място, съставляващ УПИ III - 2527, 2528 от кв. 120 по действащия регулационен план на гр. Шумен / ПИ с идентификатор *****, а Б.К.П. и Г.И.А. били ползватели на описания съсобствен имот. С решение от 01.03.1971г. по гр. д. № 936/1970г. на ШРС, влязло в законна сила на 19.05.1971г., съдът разпределил между съсобствениците реалното ползване на описания съсобствен недвижим имот на основание чл. 32 от ЗС. Формирани били два дяла за реално ползване, като от южната част на парцел 2527 бил даден вход /изход/ към улица *****“ за новостроящата се четириетажна сграда и собствениците на жилища там -

подход от 25 кв.м и с ширина 3.00 метра, а за собствениците / праводатели на Й. П. и Св.П./ на двуетажната сграда на ***** била дадена друга част от съсобствения имот - в източна посока на съществуващата на място масивна ограда към настоящия момент, свързваща югоизточния ъгъл на сграда с идентификатор *****.1 / жилищната сграда на обвиняемата и съпруга й/ и североизточния ъгъл на сграда с идентификатор *****.4 / Офис на благотворително сдружение „*****“, която сграда също била собственост на П./.

След построяване на кооперацията, в периода преди 1975г., от живущите в тази сграда била изградена метална врата / малка врата за пешеходци и двукрила врата за автомобили/ - в частта от съсобственото място, което било предоставено за реално ползване на собствениците в жилищната кооперация, която служила за вход и изход. Реално този подход от 25 кв. м. бил единствен достъп за собствениците и живущите в сграда с идентификатор *****.3 до улица. В периода до 2015г., между подс.П. и нейния съпруг от една страна и от друга страна собствениците и живущите в жилищната кооперация на *****, не съществували, каквито и да било проблеми относно ползването на дяловете и относно преминаването през подхода от 25 кв.м., който бил част от съсобствен парцел УПИ III - 2527,2528 от кв. 120 по действащия регулационен план на гр. Шумен. През 2015г. обаче, Св. П. зазидал дървена врата, нахождаща се между имотите № 2527 и 2528, като по този начин нямало вече откъде да преминават с Й. П., за да ползват дадената им със съдебното решение от 1971г. част за реално ползване от съсобствения парцел. Впоследствие там П. изградил и ограда, като по този начин последния и подс. П. започнали да предявяват претенции да преминават през въпросния подход от 25 кв.м., както и да го ползват, въпреки несъгласието на обитаващите жилищната кооперация, нахождаща се на *****, като поискали от ползвателите и собствениците на имоти в кооперацията да не преминават през въпросния подход, а така също и да им осигурят свободен достъп до подхода. Поради тази причина помежду им възникнал спор и относно съществуващата метална врата в началото на подхода, като Й. П. и съпругът й казвали многократно на пострадалите да си махнат металната врата и дори опитали през 2015 г. да я демонтират. Живущите и собствениците в четириетажната жилищна сграда естествено, че не били съгласни с претенциите на сем.П., поради което между тях често възниквали

пререкания. Подсъдимата и съпругът и поискали също така да получат достъп до главната ревизионна шахта, в която били заустени отпадните води на кооперацията и на техния офис на благотворително сдружение, като пострадалите им се противопоставили с мотива, че шахтата се намира в самия подход, който те ползвали по силата на съдебното решение от 1971г. от дълги години. Въпросната шахта се намирала непосредствено до металната врата, в началото на подхода, източно от металния профил на вратата, положен на земята. Същата била с размери 110x110x80 см. Така между подс. П. и Св. П. от една страна и между посочените по горе обитатели на четириетажната жилищна кооперация, от 2015г. се разразил един траен спор относно ползването на този подход, относно съществуването на металната врата и относно достъпа до шахтата, който лицата не могли да решат извънсъдебно, като се стигнало и до отправяне на взаимни обиди и закани, до физически съприкосновения, които станали причина да подаване на жалби в ШРП и на тѣжби до ШРС за осъществени различни престъпления от общ и частен характер, довели най-вероятно и до фаталните последици, а именно внезапната кончина през 2019г. на двама от изброените в този конфликт-Св.П. и 3.3.

През 2017г. в поземления имот с идентификатор ***** бил въведен в експлоатация офис на благотворително сдружение „*****“, която сграда с идентификатор *****.4 била собственост на подс. П. и Св.П., като тази нова сграда граничела с подхода за преминаване, ползван от живущите в четириетажната жилищна сграда, като била изградена в северна от него посока. По искова молба, с правно основание чл. 32 ал.2 от ЗС, на Й. и Св.П.и в ШРС било водено гр.д. № 3242/2017г. за ново разпределяне на ползването на съсобствените незастроени площи, като делото приключило с решение № 1115/18.12.2018г., влязло в законна сила на 22.01.2019г. Със съдебния акт исковата претенция на Й. П. и Св.П. била отхвърлена, като съдът се мотивирал, че след решението от 01.03.1971г. по гр. д. № 936/1979г. на ШРС, влязло в законна сила на 19.05.1971г., когато съдът бил разпределил реалното ползване на съсобствения недвижим имот, липсвали новонастъпили обстоятелства, имащи обективен характер, които да налагат съдебна намеса в отношенията между страните по спора относно ползването на съсобственото място, т.е. разпределението на ползването останало същото каквото било още от 1971г.

Очевидно, подсъдимата и съпругът ѝ останали недоволни от съдебния акт по цитираното по горе гражданско дело, но не го атакували пред по горна съдебна инстанция, а решили самоволно и не по предвидения от закона ред да започнат да ползват въпросния подход откъм улица *****, въпреки несъгласието на пострадалите. Те също така решили да премахнат металната врата, която била монтирана в началото на подхода, да разбият бетонната настилка на главната ревизионна шахта и да изградят кофраж и бетонов / циментов праг - бордюр / около главната ревизионна шахта, чрез което да възпрепятстват преминаването на автомобили през подхода. Също така, за да упражнят предполагаемото си право на ползване и за да пречат на нормалното, свободно и необезпокоявано ползване и преминаване на живущите и собствениците в четириетажната жилищна кооперация, подс. П. и съпругът ѝ намислили да натрупат различни непотребни и отпадни вещи в подхода.

В тази връзка, през м. февруари 2019г. те решили да наемат работник – св. А.Т./вече покойник/, който да им помогне за извършване на преустройства в подхода и за строителни дейности, свързани с изграждането на бетонов праг около ревизионната шахта. На последният не му било известно за влошените и спорни отношения между подсъдимата и Св.П. от една страна и пострадалите от друга страна, поради което правел това, което му казвали П. и съпругът ѝ, без въобще да съзнава противоправността на извършваното. На 14.02.2019г., около 10.00 часа, подсъдимата Й. П., в присъствието на Св.П., премахнала малката метална оградна врата, поставена в началото на подхода и служеща за преминаване на пешеходци, като я повдигнала и тя се откачила от пантите. А.Т. , който също бил там, подпрял вратата на стената на съседна сграда, като след това подс. П. започнала да разбива с кирка бетонната настилка, положена около главна ревизионна шахта, находяща се в подхода. Действията на П. станали достояние на свид. З. и Б.П. , поради което и поискали обяснение за случващото с и съответно се обадили на тел. 112 и на място пристигнал полицейски екип. По късно същият ден, след тръгването на полицейския екип, св. З. , видяла, че П. и съпругът ѝ започнали да пренасят и да нареждат на входа и в подхода към тяхната кооперация части от врати, прозорци, хартии, камъни и други отпадъци, като от тази дата на неустановени точно дни до края на м. април 2019г., подсъдимата заедно със съпруга си С.С.П., продължила да носи и да трупва различни вещи в подхода,

които възпрепятствали свободното преминаване през него - метален варел, камъни, дъски, керемиди, тухли, черчевата от прозорци, ученически чин, строителни отпадъци, врати, камъни и др.

В началото на месец март 2019г. подс.П. и съпругът ѝ извикали отново А.Т., за да им помогне с изграждането на кофраж и бордюр около главната ревизионна шахта, находяща се в подхода, като на 04.03.2019г., лично и като посредствен извършител чрез наказателно неотговорното лице А.Т. от гр. Шумен, и в двата случая в съучастие като съизвършители със Св.П. изградила кофраж и бетонов / циментов/ праг - бордюр около главната ревизионна шахта. Този бордюр възпрепятствал преминаването на автомобили през подхода, което обстоятелство било много добре известно на П. и съпруга ѝ. Прагът бил с височина от 6см. до 12см. в различните си части. Подсъдимата извършвала строителни дейности със Св.П. като заедно бъркали бетон за направата на бордюра, а Т. следвайки техните изрични наставления, без умисъл за извършване на престъпно деяние, направил кофража, изградил бордюра и наредил големи камъни около него.

В хода на досъдебното производство е назначена и съответно изготвена тройна комплексна колективна съдебно-техническа експертиза, като заключението на същата, прието от съда се установява, че състоянието, в което е бил подхода от 25 кв.м. след изграждането на циментовия праг около главната ревизионна шахта, не позволявало преминаването на товарни и леки автомобили, както и че не е била налице техническа необходимост, която да е наложила разкриването на ревизионната шахта и е липсвала повреда, заради която да е било необходимо изграждането на циментов праг. Констатирано е също, че този подход от 25 кв.м. бил единствен достъп за собствениците и живущите в сграда с идентификатор *****.3 до улица. От заключението на също приетата от съда, изготвена в хода досъдебното производство допълнителна тройна комплексна техническа експертиза, частта от съсобствения парцел УПИ III ***** в кв. 120 по плана на гр. Шумен, сега с идентификатор ***** - 25 кв.м., която живущите в четириетажната жилищна кооперация са ползвали за подход към сградата към началото на м. февруари 2019г. съвпадала с частта от парцела, която е била предоставена за ползване на живущите в тази кооперация, съгласно решение от 01.03.1971г. по гр.д. № 936/1970г. на Шуменски народен съд. От заключението става ясно, също, че

към съществуващата главна ревизионна шахта, находяща се в подхода от 25 кв.м., са били реално заустени отпадните води на имотите с планоснимачни номера 2527 и 2528 по кадастралния план на гр. Шумен, представляващи ПИ ***** по кадастралната карта на гр. Шумен. Сградното канализационно отклонение е едно за поземления имот и се явява обща собственост, като е изградено към обект ЖСК кв.120 парцел V 2528, като проекта не е била отразена главна ревизионна шахта, но е изпълнена такава. В хода на съдебното следствие, по искане на процесуалния представител на подс.П., била назначена още една съдебно техническа експертиза, като от заключението на същата се внесе допълнителна конкретика относно височината на бордюра, денивелацията между подхода на двора на жилищната кооперация и тротоара и тежестта на металната врата.

Изложената фактическа обстановка съдът приел за установена въз основа на показанията на свидетелите разпитани в съдебно заседание - Р.З., Г.А. М. Н. Р.Я. С. П., Хр.Х., Св.Сл., показанията на А.Т. и Б.П., дадени в хода на досъдебното производство и прочетени по реда съответно на чл.281 ал.1 т.4 и чл.281 ал.1 т.5 от НПК, заключенията по назначените в досъдебната и съдебната фаза съдебно-технически експертизи, както и приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства, събрани в хода на досъдебното производство и тези представени в съдебно заседание.

При така установената фактическа обстановка ШРС приел, че от обективна и от субективна страна подсъдимата е осъществила състава на престъпление по чл.323, ал. 1 от НК, вр. чл.20, ал. 2 от НК, вр. чл.26, ал. 1 от НК. Въззивната инстанция след анализ на събраните по делото доказателства намира, че приетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка е правилно установена. Споделя изцяло и изводите за осъществено от подсъдимата деяние по посочената по-горе правна квалификация.

По доводите изложени във въззивната жалба:

Изложен е довод, че фактическата обстановка не отговаря на действителната такава и е изведена въз основа на едностранчиво възприемане на доказателствата по делото. Доводът е неоснователен. Настоящата инстанция не намира пороци в оценъчната дейност на районния съд. В резултат на това правилно е установена фактическата обстановка. Тя от своя страна е послужила резонно като основа и за правилни правни изводи.

Въззивният съд не намира основание да приеме твърдяната едностранчивост или липса на обективност при анализа на доказателствата, съответно при извеждане на правните изводи в разглеждания казус.

Неоснователен е другият довод изложен от защитата касаещ показанията на полицейските служители. Същите са обективно дадени. Факта, че не са установили на място при пристигането извършване на някакви конкретни действия не може да бъде основание за дискредитиране на останалите свидетелски показания. Няма как да бъде поставено такова изискване, а и такава трактовка на доказателствен материал, че едва ли не, ако някакви действия не са установени от полицейски орган, те не са се случили. Това би било некоректно, а и е недопустимо.

Последен довод изложен защитата е по отношение на мотивите към присъдата. Твърди се за наличие на съществени непълноти, вътрешна противоречивост, липса на обсъждане на доказателства. И този довод е неоснователен. Макар и пестеливи по обем мотивите по съдържание не могат да обуславят основателност на изложения довод. Според настоящия съдебен състав няма наличие на процесуални несъвършенства, обосноваващи извод за съществено процесуално нарушение при изготвяне на мотивите, което да се приравни към липса на такива, като самостоятелно основание за отмяна на съдебния акт.

Гореизложеното води до извод за неоснователност на жалбата на подсъдимата и нейният защитник.

По отношение на наложеното наказание:

При определяне на обществената опасност на подсъдимата, правилно е отчетено чистото съдебно минало, пенсионната възраст и тежкото здравословно състояние.

Отчетени са и всички обстоятелства имащи значение при определяне на вида и размера на наказанието. Верен е извода, че са налице по вид и тежест многобройни смекчаващи вината на обстоятелства, които обуславят приложението на чл.55 от НК. Правилно съдът е преценил, че и най-лекото, предвидено в закона наказание, би се оказало несъразмерно тежко и заменил наказанието „Лишаване от свобода“ в наказанието „Пробация“ в минимален като мерки и срок размер. Правилно и не наложил по лекото предвидено в

закона наказание „Глоба“.

Във въззивното производство не се събраха доказателства, променящи приетата от районния съд фактическа обстановка. Не се констатираха нарушения на материалния закон, необоснованост или явна несправедливост на наложеното на подс.П. наказание, поради което въззивният съд намира, че обжалваната присъда следва да бъде потвърдена изцяло, като правилна и законосъобразна.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 54/01.11.2022г. постановена по НОХД № 2281/2021г. на Шуменският районен съд.

Решението е окончателно.

На основание чл.340 ал.2 от НПК на страните да се изпрати писмено съобщение, че решението е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____